

РЕШЕНИЕ

№ 1789

гр. Варна, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ****

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от **** Гражданско дело № 20223110100147 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.124,ал.1 ГПК от ****, БУЛСТАТ: ****, административен адрес: гр. Варна, бул. „****“ № 43,представлявана от Кмета на **** ****, против Р. Г. К., ЕГН *****, с постоянен адрес и настоящ адреси: гр. Варна, „Вилна Зона“ ул. 13 № 15 за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът е собственик ищецът **** е собственик на ПИ с идентификатор **** по кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Варна, административен район Приморски, одобрени по силата на Заповед № **** на ИД на АГКК, с последващо изменение на КККР, засягащо поземления имот съгласно Заповед № **** на Началник на СГКК-гр. Варна, с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 11.12.2020г., целия с площ 132 кв.м.; Адрес на поземления имот: гр. Варна, район Приморски, п.к. 9000, ул. ****; Трайно предназначение на територията: Урбанизирана; Начин на трайно ползване: За алея, Предходен идентификатор: Няма; Номер по предходен план: 1228; При съсед: ****, ****, ****, ****, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

В исковата молба се излага, че със Заповед № **** на Началник на СГКК-гр. Варна, на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, чл. 62, ал. 5 от наредба № 3 от 28.05.2005г. за съдържанието и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/отм., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017г., в сила от 13.01.2017г./ във връзка със нарочни заявления подадени от **** и Р. Г. К. е

одобрено изменението на КККР на гр. Варна, административен район Приморски, представляващо отразяване съществуващ път между поземлени имоти **** и ****, одобрен със Заповед № **** на Кмета на ****, състоящо се в: Нанасяне на нови обекти в КККР. Твърди се, че по отн. поземлен имот с идентификатор ****, площ 132 кв.м., начин на трайно ползване: алея, няма данни за собственост; Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР: Поземлен имот с идентификатор ****.

Твърди се, че по силата на Решение от 24.06.1991г. по гр. дело № 539/1989г. на ВРС, XII състав, на основание чл. 288, ал. 2 от ГПК/отм./ е поставен в дял на Р.Г. К. като жилищен имот недвижим имот във вилната зона на гр. Варна с пространство 1240 кв.м., съставляващ парцел ****, **** в кв. 29 по плана на зоната и построената върху него двуетажна сграда на стойност 35 852 лв. Решението на ВРС е оставено в сила с Решение от 27.04.1992г. на ВОС по гр. дело № 104/1992г. С Решение №960/29.10.1993г. на ВС на РБългария, I гражданско отделение по гр. дело № 496/1993г. са оставени без уважение молбите на ****, ****, ****, **** и ****, за преглед по реда на надзора на влезлите в сила решения от 27.04.1992г. на ВОС по гр. дело № 104/92г. и решение от 24.06.1991г. на ВРС по гр. дело № 539/89г. в частите, с които делбеният имот е възложен за жилищни нужди на Р. Г. К..Твърди се, че преди обособяването на ПИ с идентификатор ****, ПИ с идентификатор **** и ПИ с идентификатор **** - всичките индивидуализирани по КККР на гр. Варна, административен район Приморски, по предходния план са съществували парцели ****, ****, в кв. 29 по плана на Вилна зона, цялото с пространство от 1240 кв.м., на който имот е била призната за собственик Р. Г. К., въз основа на нотариален акт ****, том II, дело № 676/1995г. Твърди се, че с нотариално заверена молба, рег. № О-94-Р/60/14.05.1996г. от Р. Г. К. - рег. № 16754/14.05.1996г. е отправено до **** искане да бъде допуснато изменение на РП на парцел ****А, 1228 в кв. 29 по плана на Вилна зона, на основание чл. 32, ал. 2 от ЗТСУ-отм. като се обособят два реални парцела. Към молбата е приложено копие на нот. акт ****/1995г. Твърди се, че със Заповед № **** на Кмет на **** е одобрено изменение на регулацията на парцел ****а в кв. 29 по плана на Вилна зона, като същият е разделен на два парцела с пътека 3 метра, като втория парцел е станал с № XIX-1228 и по този начин е бил осигурен транспортен достъп до този парцел.

Твърди се, че отв.Р. Г. К. е продала на 9.07.1996г./след влизане в сила на

Заповед № **** на **** собствения си имот: **** от кв. 29 с площ 600 кв.м. по плана на Вилна зона, като договора за покупко-продажба е обективиран в нот. ****, том, XXIII, дело 611/1996г. Твърди се, че Р. Г. К. е дарила на своята дъщеря ****-по бащино фамилно име Узунова своя собствен недвижим имот: УПИ ****а с площ 640 кв.м., в кв. 29 по плана на Вилна зона, като договора за дарение е обективиран в нот. акт № 178, том I, рег. № 2173, дело № 178 от 17.12.2002г. Твърди се, че по силата на двете сделки - продажбата от 1996г. и дарението от 2002г., Р. Г. К. се е разпоредила с имотите, на които е била собственик и за които е притежавала документ за собственост - НА ****, том II, дело № 676/1995г., съответно ответницата по настоящия иск се е разпоредила със собствените си 1240 кв.м. - парцел VI 1228 и ****, в кв. 29 по плана на Вилна зона, гр. Варна. Твърди се, че купувачът **** през 2003г. е продал имота си - **** в кв. 29 по плана на Вилна зона, с площ 600 кв.м. на **** по силата на нот. акт № 94, том II, рег. № 3365, дело 264 от 8.07.2003г.

Твърди се, че през 2015г. по силата на Постановление за възлагане от съдебен изпълнител -**** е придобил имот с идентификатор **** по КККР на гр. Варна, с площ по скица 587 кв.м., а по документ за собственост - 600 кв.м., с номер по предходен план - УПИ XIX 1228, кв. 29.

Твърди се, във всички нотариални сделки, осъществени след издаването на Заповед № **** на Кмета на ****, касаещи собствения на заявителя ****, е изписано в документите за собственост, че граничи с път, а по-късно е посочен идентификатор на този път - ****, който съответства на пътеката обособена с въпросната заповед на Кмет на **** -с ширина 3 метра и предназначена за достъп до имот ****, със номер по предходен план XIX 1228, в кв. 29 по плана на Вилна зона, гр. Варна.

Твърди се, че на 24.09.2020г. в **** е подадено заявление за справка по актовете книги, рег. № **** от Р. Г. К., ведно с приложени копия на нот. ****/1995г. и копие на Заповед № **** на Кмет на ****.

Твърди се, че от кадастралната карта с данни от КРНИ се установява, че в частта на ПИ ****, актуално към 28.09.2020г., за имота няма данни за собственик, съответно няма данни за носители на вещни права, както и за сгради, които попадат в имота.

Твърди се, че на 20.01.2021г. в **** е депозирано заявление, рег. № **** от адв. ****, пълномощник на **** до Кмета на ****, относно

осигуряване на транспортен достъп до имот с идентификатор **** по КККР на гр. Варна.

Твърди се, че имот **** по КККР на гр. Варна, административен район Приморски, с площ 132 кв.м., идентичен на пътеката от 3 метра по Заповед № **** на Кмет на ****, не е индивидуализиран чрез отнемане на площ от парцел VI **** предмет на същата заповед, съответно тази площ не попада в ПИ **** по КККР, с площ 640 кв.м., стар номер ****, кв. 29, парцел ****А, с вписан в КРНИ собственик ****, с документ за собственост ****, том LVIII, рег. 19455, дело 12979 от 18.12.2002г., издаден от СВ гр. Варна/****, том I, рег. № 2173, дело № 178 от 2002г./ и Р. Г. К. с право на ползване, съгласно същия нотариален акт.

Приема се, че незаконосъобразно ответницата Р. Г. К. е вписана за собственик на процесния имот, чрез процедираното изменение на КККР през месец декември 2020г. Видно от съдържанието на документа за собственост, Р. Г. К. е запазила за себе си, до края на своя собствен живот, правото на самостоятелно и безвъзмездно ползване и обитаване на целия имот.

Твърди се, че ПИ **** попада в обхвата на ПИ 2702 от КП „****“ от 1987г., за който в разписния лист няма вписан собственик.

Твърди се, че имотът от момента на ситуирането му със Заповед № **** на Кмет на **** е с начин на трайно ползване - път/пътека/, а съгласно данните визирани в КККР - с НТП: За алея. Общинските пътища, публична общинска собственост, за които не се съставят актове за общинска собственост, са пътищата, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с улиците в населеното място или с републиканските пътища - арг. от чл. 56, ал. 2 ЗОБС и чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата. Изтъква се, че по аргумент на чл. 56, ал. 2 от ЗОС за такъв имот не се съставя акт за общинска собственост.

В срока по чл.131 ГПК ответницата е депозирала отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на предявения иск. Твърди се, че процесния имот винаги се е ползвал от собствениците на двата имота по предназначение и не се оспорва предназначението му - пътека, нито препятства общото ѝ ползване от собствениците на двата имота, които обслужва - ПИ с идентификатор **** и ПИ с идентификатор ****. Изтъква се, че предназначението на имота, отделено със Заповед **** на Кмета на

**** за „пътека“, не прави негов собственик - ищеца. Твърди се, че имотът е собственост на ответницата и тя никога не е загубвала правото си на собственост върху него. Имотът е бил част от парцел с пл. № VI - ****, който е бил нейна собственост изцяло, като с частта от него, извън площта на процесния имот, тя вече се е разпоредила, като за една част си е запазила правото на ползване.

Твърди се, че първоначално през 1987 г. ответницата - Р.К. придобива от **** 1/2 ид. част от парцел с пл. № VI - ****, съгласно НА за продажба на недвижим имот срещу издръжка и гледане № 24, том I, дело № 29/ 1987 г. Твърди се, че праводателката й - **** го придобива от ****, който първоначално сключва Предварителен договор от 06.10.1964 г. за продажба на лозе с площ 1500 кв.м. (съгласно плана от 1956г. площта на имота е 1550 кв.м.), а по-късно с окончателен договор за покупко-продажба, съгласно НА **** том I, дело № 349 от 1965 г. По-късно, към площта на имота на ****, видно от Нотариален акт върху недвижим имот, придобит по регулация №154, том II дело № 796 от 1966 г. са придадени допълнителни площи, като от нотариалния акт е видно, че сметките за тях са уредени. Твърди се, че със Заповед **** на Кмета на ****, на основание чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.) във вр. с чл. 75 от ППЗТСУ (отм.) е одобрено изменение на регулацията на парцел с пл. № VI - ****, като парцелът се разделя на два нови парцела с пътека 3 метра (процесния имот), като вторият парцел получава № XIX - 1228. След отделянето на парцел XIX - 1228 от общия, ответницата почти веднага го продава, съгласно НА за продажба на недвижим имот №29, том XXIII, дело №6111/96 г., като нейна собственост, като непродадени, остават парцел VI - **** и пътеката, тъй като по нея осъществява достъпа до имота си. Изтъква се, че друг достъп до имота й е практически невъзможен, поради начина на застрояване и ползването му. Твърди се, че съгласно Нотариален акт за дарение на недвижим имот, вписан в СВп-Варна с вх. рег. № 19455/18.12.2002 г., акт с ****, том LVIII, дело №12976/2002г., ответницата дарява недвижимия имот, представляващ УПИ VI - **** на дъщеря си, като си запазва правото на ползване. Тя и досега ползва и обитава имота.

Изтъква се, че според всички планове, действали през различни периоди, никога на територията, заета от парцел пл. № VI - **** не имало общинска собственост. Видно от КП от 1936-37 г., където имотът се идентифицира с пл. № 1671, целия имот е бил частна собственост, само е бил

ситуиран по друг начин (представям и моля да приемете комбинирана скица по ККР на гр. Варна и КП 1936-37 г., изработена от правоспособно лице). С плана от 1956 год. вече всички имоти, включително този, са ситуирани така, както и към момента по актуалната кадастрална карта на гр.Варна и отново са изцяло частни. След плана от 1956 г. няма приложена регулация, а кадастралния план от 1987 г. очевидно е приет при допуснати грешки и непълноти по отношение на границите на имота. Видно от съдебно - техническата експертиза, изготвена на 19.03.1989 г. по делбеното дело - гр. дело № 539/1989 г. на ВРС, лицето на недвижимия имот към онзи момент е 17.60 м., а имотът в действащия към онзи момент план е бил с площ 1550 кв.м. В плана от 1987 г. имотът е неправилно отразен, но площта му отново е по-голяма от отразената в нотариалните актове. По-късно, видно от Заповед No 167/28.05.1996г. на Кмета на **** кадастралната основа не е КП от 1987 г. Видно от графичната ѝ част, границата на бившият парцел пл. No VI - ****, съвпада с външната граница на ПИ с идентификатор **** в актуалната кадастрална карта на град Варна, тоест процесния имот попада в границите на имота- собственост на доверителната ми и към онзи момент. Като издадена по реда на ЗТСУ, заповедта прекратява действието на предходните планове от деня на влизането ѝ в сила (чл.92 ал.2 ППЗТСУ (отм.), а съгласно чл.2 ал.5 ЗКИР, това отразяване в КК има доказателствено значение до доказване на противното. Твърди, че от 1956 година, когато парцел пл. № VI - **** (част от който е процесния имот) е бил собственост на един от праводателите на ответницата - **** до момента, в който Р.К. се е разпоредила с част от него - 1996 г., ответницата го е владяла в границите и площта му по плана от 1956 г. - 1550 кв.м., повече от 10 години, по-точно 40 год.,присъединявайки, съгласно разпоредбата на чл. 82 от ЗС към своето владение и владението на праводателите си, тоест го е придобила освен на основание на съдебното решение с площта, описана в него, но и по давност при упражнявана от нея и праводателите ѝ фактическа власт постоянно, непрекъснато, несъмнително, явно и спокойно в границите и площта му по плана от 1956 г. Видно от действалите за територията на имота планове, кадастрални и регулационни, най-малкото до 1996 г, имотът винаги е бил частна собственост, не е бил безстопанствен и там не е имало пътека, път, достъп и т.н., които да са били общинска собственост. Очевидно, от имота ѝ е била отнета площ от съседните имоти, тъй като в КК имотът, съставен към момента от трите

имота, включително процесния е с по-малка от 1550 кв.м. площ. Приема, че ответницата, преди да се разпорежи с част от него, е придобила по давност недвижим имот с пл. № VI - **** с 1550 кв.м. площ, респективно процесния имот, като част от него.

Приема, че обособената със Заповед **** на Кмета на **** 3 метра пътека, представляваща ПИ с идентификатор **** е собственост на Р.К. - ответницата, като част от недвижим имот с пл. № VI - **** с 1550 кв.м. площ, с която не се е разпоредила, като в същото време липсват каквито и да са доказателства за отчуждаване в полза на ****.

Оспорва твърдението, че целият имот пл. № 2702 по предвижданията на кадастралния план на м. **** от 1987 г. (предходен пл. № VI - ****) бил станал общинска собственост ex lege, тъй като в разписния лист към този план не бил вписан собственик и имотът бил безстопанствен, като приема тези доводи за абсурдни и несъобразени както с представените от самия ищец писмени доказателства, така и с нормите, които се цитират. Изтъква, че Решение №541/06.07.2010 по дело №661/2009 на ВКС, ГК, I г.о., на което се позовава ищецът в началото на изложението, разглежда други хипотези и не дава насоки за решаване на процесния случай.

Оспорва твърдението, че имотът бил безстопанствен, като изтъква, че в разписния лист към КП от 1956 г., недвижимият имот, тогава с пл. № 1228, който след това получава пл. № 2702 по предвижданията на кадастралния план на м. „****“ от 1987 г., е записан на името на ****. От същото лице, през 1965 г., праводателката на ответницата (****) придобива имота, а през 1987 г. от нея ответницата придобива собствеността върху 1/2. идеална част. За посочените разпореждания с имота, самият ищец представя по делото нотариалните актове, както и разписните листи към съответните планове.

Твърди, че със Заповед **** на Кмета на ****, пътят - ПИ с идентификатор **** е отреден за пътека за сметка на единия от новообразуваните парцели, а именно от парцел с пл. № VI - ****.

Оспорва твърденията на ищеца, относно приложението на чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.), като твърди, че относно процесния имот - пътеката от 3 м., определена в Заповед **** на Кмета на ****, чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.) е неприложим, т.к. площта от парцел с пл. № VI - **** е отредена за обществено мероприятие - пътека/ достъп/улица/ алея/тупик.

Приема, че ищецът очевидно се стреми да придобие вещни права, без да овъзмезди собственика на имота, тъй като и при приложението на чл. 32 ал. 1 от ЗТСУ (отм.), и на чл. 22 ЗТСУ (отм.) се дължи обезщетение.

Изтъква, че само поради отреждане на процесния имот за пътека, не е налице основание за запис на ПИ с идентификатор **** като собственост на **** и точно поради това, видно от кадастралния регистър, това не е сторено. За разлика от дворищно регулационният план по чл. 32 от ЗТСУ (отм.), застроителният и регулационен план за обществени мероприятия по чл. 22 ЗТСУ (отм.) няма непосредствено отчуждително действие. С отреждането на даден имот за определено мероприятие по този план, в случая „пътека“, той не се счита отчужден от предишния собственик, нито се придобива от общината, а е необходимо да се проведе специална процедура по отчуждаване и обезщетяване на собствениците на засегнатите имоти. Необходимо е било да се издаде заповед за отчуждаване и изплащане на обезщетение по чл. 95 ЗТСУ (отм.), на основание чл. 75 от ЗТСУ (отм.) във връзка с чл. 63 ал. 1 т.2 от ЗТСУ (отм.), приложими при отчуждаване на имоти, отредени за улици и др. подобни мероприятия. Така, че ищецът няма как да е придобил собствеността върху имота. Такива доказателства към исковата молба не са приложени, т.к. подобна процедура не е проведена и към настоящия момент, и имотът не е отчужден от собственичката му - ответницата Р.К.. Площта от имота ѝ - 132 кв.м., отредена за пътека от три метра, не ѝ е отнета и обезщетение не ѝ е заплащано. Имотът също така не е завзет от Общината, не го е владяла нито в предходни години, нито към настоящия момент и няма как да го е придобила по давност.

Изтъква, че съгласно Конституцията на Република България се обявява частната собственост за неприкосновена (чл. 17, ал. 3 от Конституцията), като тази неприкосновеност включва забраната други лица да владеят, да ползват или да се разпореждат с нея без съгласието или въпреки несъгласието на собственика. Единственото изключение от това правило представлява възможността за принудително отчуждаване на частна собственост, предвидена в чл. 17, ал. 5 от Конституцията. То е свързано с даване на предимство на публичния пред частния интерес на собственика на вещта. За осъществяване на принудително отчуждаване на частна собственост Конституцията поставя като условия спазването на няколко кумулативно дадени изисквания: отчуждаването да се извършва единствено въз основа на

закон, и то само за държавни или общински нужди; тези нужди да не могат да бъдат задоволени по никакъв друг начин; да бъде определено равностойно на отнеманата вещ обезщетение: това обезщетение да е предварително изплатено на собственика. Отчуждаването се извършва с издаването на административен акт за отчуждаване въз основа на специален закон.

Приема, че **** не доказва право на собственост върху пътека, урегулирана за първи път със Заповед **** на Кмета на ****, сега ПИ с идентификатор **** с площ 132 кв.м.

Съдът като съобрази събраните в производството доказателства, както поотделно, така и в тяхната съвкупност, въз основа на закона намира за установено от **фактическа и правна страна следното**:

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 124 ал.1 от ГПК.

В хода на съдебното производство бяха представени и приети следните писмени доказателства: Удостоверение за данъчна оценка за ПИ с идентификатор **** - оригинал; Скица на поземлен имот № 15- 961987-31.08.2021г. на ПИ с идентификатор **** по КККР на гр. 2 Варна, административен район Приморски - оригинал; Документи - текстови и графични такива, предоставени от дирекция „АГУГГ, отдел „Кадастър и регулация" - в заверен за вярност вид и по опис, съгласно писмо, рег. № РД21001237ВН_012ВН/02.09.2021г.; Документи - текстови и графични такива, предоставени от Район „Приморски" при **** - в заверен за вярност вид и по опис, съгласно писмо, рег. № РД21001237ВН_006ВН_003ВН/30.08.2021г.; Административната преписка в заверен за вярност вид и по опис, образувана по заявление, рег. № **** от адв. ****, пълномощник на ****; Нот. акт ****, том I, дело № 349/1965г. - заверено за вярност копие; Нот.акт № 154, том II, дело № 796/1966г. - заверено за вярност копие; Нот.акт ****, том II, дело № 676/1995г. - заверено за вярност копие; Нот. ****, том XXXIII, дело № 6111/1996г. - заверено за вярност копие; Нот.акт № 178, том I, рег. № 2173, дело № 178/2002г. - заверено за вярност копие; Нот. акт № 94, том II, рег. № 3365, дело № 264/2003г. - заверено за вярност копие; Нот. акт ****, том II, рег. № 3471, дело № 202/2006г. - заверено за вярност копие; Нот.акт № 95, том II, № 2563, дело № 262/2020г. - заверено за вярност копие; Заповед № **** на Началник

на СГКК-гр. Варна -заверено за вярност копие; Писмо, изх. № 20-82979-14.12.2020г. - заверено за вярност копие; Четливо копие на заявление,. № **** от адв. ****, пълномощник на **** - заверено за вярност копие; Копие от КК с данни от КРНИ относно ПИ с идентификатор ****, актуално към 28.09.2020г. - заверено за вярност копие; Заявление за справка по актовете книги,. № **** -заверено за вярност копие; Писмо,. № № **** /30.09.2020г. - заверено за вярност копие; Искова молба, скица № 73/06.06.1988г., Решение от 13.03.1990г. по гр. дело № 539/1989г. по описа на ВРС, XII състав, декларация от Р.Г. ****, решение от 24.06.1991г., постановено по същото гр. дело, решение № 960/29.10.1993 на ВС на Р.България, решение от 27.04.1992г. и 27.11.1992г. , постановени от ВОС, Гражданска колегия по гр. дело № 104/1992г. - заверени за вярност копия; НА за продажба на недвижим имот срещу издръжка и гледане № 24, том I, дело № 29/1987 г.; Предварителен договор от 06.10.1964 г.; Съдебно техническа експертиза към Решение от 24 юни 1991 г. на ВРС, 11-ти състав по гр. дело № 539/1989 г., Комбинирана скица по КККР на гр. Варна и КП 1936-37 г., Комбинирана скица по КККР на гр. Варна и плана на м-ст „****“, Заявление изх. № ОВС10-2800/358/14.04.2010 г. на Директор Дирекция „Общинска собственост“; Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по реда на чл. 288 ал 2 от ГПК /отм/. №132, том II, дело № 676/95 г.; Нотариален акт върху недвижим имот, придобит по регулация №154, том II дело № 796 от 1966 г. изисканото и приложено гр.д. № 539/1989 г. по описа на ВРС, 12 състав; постъпилата на 20.04.2022 г. преписка от Агенция по геодезия, картография и кадастър по издаване на заповед № КД-14-03- 792/26.06.2010 г. на Началника на СГКК варна по заявление вх.№ 99- 11446/13.05.2010 г. от **** с придружително писмо с вх.№ 99- 9190/16.04.2010 г.

Ищецът **** претендира, че е собственик на недвижим имот, представляващ ПИ с идентификатор **** по кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Варна, административен район Приморски, одобрени по силата на Заповед № ****на ИД на АГКК, с последващо изменение на КККР, засягащо поземления имот съгласно Заповед № ****на Началник на СГКК-гр. Варна, с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 11.12.2020г., целия с площ 132 кв.м.; Адрес на поземления имот: гр. Варна, район Приморски, п.к. 9000, ул. ****; Трайно предназначение на територията: Урбанизирана; Начин на трайно ползване: За алея, Предходен

идентификатор: Няма; Номер по предходен план: 1228; При съседи: ****, ****, ****, ****.

Ответницата оспорва правото му на собственост.

Предпоставка за уважаване на положителен установителен иск за собственост е ищеца да е придобил собствеността чрез заявеното от него придобивно основание. Доказването на тази предпоставка е в тежест на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл.77 от ЗС правото на собственост се придобива чрез правна сделка, по давност или по други начини, определени в закона. Такива в Закона за собствеността са посочени приращението, преработването и присъединяването, както и по посочен в специални закони ред, например по реда на ЗТСУ, ЗОС и др., какъвто именно е настоящият случай.

При очертания предмет на доказване на осн.чл.146 ГПК съдът е указал на ищеца, че на доказване в производството подлежат твърденията му в молбата за притежавано вещно право на собственост за процесния имот, да установи че ПИ с идентификатор **** е бил отчужден в полза на държавата/общината, или друго правно основание, въз основа на което **** е придобила правото на собственост, вкл. упражняване на владение, даващо основание за придобиване по давност; следва да уточни по какъв начин ответницата е загубила, или се е лишила сама от правото на собственост на процесния имот, а ответникът следва да установи възраженията си в отговора за неоснователност на молбата, както и във връзка с направените оспорвания.

Спорни между страните са следните релевантни за производството факти: допустимо ли е ищецът да придобие право на собственост върху недвижим имот въз основа на административен акт, без реализирана отчуждителна процедура.

Активната и пасивна процесуална легитимация на страните по предявения иск съдът приема за установена чрез твърденията в молбата и представените по делото описани по-горе писменни доказателства, удостоверяващи правото на собственост върху процесния имот.

В настоящия случай ищецът сочи като придобивно основание за възникване на правото му на собственост за процесния ПИ с идентификатор

****, издаден индивидуален административен акт -Заповед № **** на Кмет на ****, с която е одобрено изменение на регулацията на парцел ****а в кв. 29 по плана на Вилна зона, като същият е разделен на два парцела с пътека 3 метра, като втория парцел е станал с № XIX-1228 и по този начин е бил осигурен транспортен достъп до този парцел. Сочи, че със Заповед № **** на Началник на СГКК-гр. Варна, на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, чл. 62, ал. 5 от наредба № 3 от 28.05.2005г. за съдържанието и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/отм., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017г., в сила от 13.01.2017г./ във връзка със нарочни заявления подадени от **** и Р. Г. К. е одобрено изменението на КККР на гр. Варна, административен район Приморски, представляващо отразяване съществуващия път между поземлени имоти **** и ****, одобрен със Заповед № **** на Кмета на ****, състоящо се в: Нанасяне на нови обекти в КККР. Твърди се, че по отношение поземлен имот с идентификатор ****, площ 132 кв.м., начина на трайно ползване е алея.

Ищецът не твърди осъществено владение върху процесния имот, като изтъква, че той се ползва според предназначението му – алея, обслужваща съседните недвижими имоти.

В специалния Закон за общинската собственост е предвидено в чл. 2 (Изм. - ДВ, бр. 64 от 1999 г., бр. 67 от 1999 г., изм. и доп., бр. 96 от 1999 г., изм., бр. 26 от 2000 г., бр. 101 от 2004 г.), че общинска собственост са имотите и вещите, определени със закон; имотите и вещите, предоставени в собственост на общината със закон; имотите, чиято собственост е възстановена на общината при условия и по ред, определени със закон; имотите и вещите, дарени или завещани на общината; имотите и вещите, придобити от общината с доброволен труд и/или с парични средства на населението; имотите и вещите, придобити от общината при ликвидацията на търговски дружества с общинско участие; имотите и вещите, придобити от общината чрез правна сделка, по давност или по друг начин, определен в закон.

За да бъде уважен положителния установителен иск следва да бъде доказано съществуването на правото на собственост върху конкретния имот в патримониума на ищеца на соченото от него придобивно основание. В случай, че ответната страна твърди конкуриращи права на собственост върху

имота, тя следва да докаже фактическия състав на възникване на правото на собственост в нейния патримониум, както и изключването на правата на ищеца от посоченото придобивно основание.

Ответницата оспорва предявеният иск и твърди, че никога не е губила правото на собственост върху процесния имот, който е формиран след разделяне на неин имот на три части, две от които са обособени като по-големи имоти, с които се е разпоредила, а процесният представлява алея между тях, която е с предназначение да осигури достъп до всеки от тях. Оспорва твърденията на ищеца, относно приложението на чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.), като твърди, че относно процесния имот - пътеката от 3 м., определена в Заповед **** на Кмета на ****, чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.) е неприложим, т.к. площта от парцел с пл. № VI - **** е отредена за обществено мероприятие - пътека/ достъп/улица/ алея/тупик.

От представените писмени доказателства се установява, че с Решение от 24.06.1991 г. на ВРС по гр. дело № 539/89 г. на отв. Р.К., като неподеляем, е възложен целия парцел IV - 1228 и ****, кв. 29 по плана на вилната зона, ведно с построената в него сграда. По-късно е съставен и констативен Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по реда на чл. 288 ал 2 от ГПК (отм). №132, том II, дело № 676/95 г. Приложени са всички нотариални актове и договори, предхождащи и обосноваващи промяната в собствеността на имотите.

През 1996 год., ответницата подава заявление за изменение на регулацията на недвижимия имот, с искане да бъде разделен на два реални имота. Заявено е разделянето на парцела на два нови, като не е налице заявено искане от нейна страна за определяне на пътека за сметка на парцела.

Със Заповед **** на Кмета на ****, на основание чл. 32 ал. 2 от ЗТСУ (отм.) във вр. с чл. 75 от ППЗТСУ (отм.) е одобрено изменение на регулацията на парцел с пл. № VI - ****, като парцелът се разделя на два нови парцела с пътека 3 метра, като вторият парцел получава № XIX - 1228. От приложената към заповедта скица се установява, че двата новообразувани парцела и новосъздадената пътека попадат изцяло в очертанията на съществуващия към този момент парцел. пл. № VI - **** – собственост на ответницата К..

С НА за продажба на недвижим имот №29, том XXIII, дело №6111/96 г.,

ответницата се разпорежда с имот XIX – 1228, а в нейна собственост остават парцел VI -**** и пътеката, тъй като по нея осъществява достъпа до имота си.

От представен Нотариален акт за дарение на недвижим имот, вписан в СВп-Варна с вх. рег. № 19455/18.12.2002 г., акт с ****, том LVIII, дело № 12976/2002 г. се установява, че ответницата дарява недвижимия имот, представляващ УПИ VI - **** на дъщеря си, като си запазва правото на ползване.

Не са налице разпоредителни сделки с обособената пътека, както и не е съставян акт за общинска собственост по отношение на имота.

Видно от КП от 1936-37 г., където имотът се идентифицира с пл. № 1671, целия имот е бил частна собственост, само е бил ситуиран по друг начин. С плана от 1956 год. вече всички имоти, включително този, са ситуирани така, както и към момента по актуалната кадастрална карта на гр.Варна и отново са изцяло частни. След плана от 1956 г. няма приложена регулация, а кадастралния план от 1987 г. е приет при допуснати грешки и непълноти по отношение на границите на имота. Видно от съдебно - техническата експертиза, изготвена на 19.03.1989 г. по делбеното дело - гр. дело № 539/1989 г. на ВРС, лицето на недвижимия имот към онзи момент е 17.60 м., като имотът в действащия към онзи момент план е бил с площ 1550 кв.м. Видно от Заповед **** на Кмета на **** кадастралната основа не е КП от 1987 г. Видно от графичната ѝ част, границата на бившият парцел пл. № VI - ****, съвпада с външната граница на ПИ с идентификатор **** в актуалната кадастрална карта на град Варна, тоест процесния имот попада в границите на имота - собственост на ответницата и към онзи момент. Като издадена по реда на ЗТСУ, заповедта прекратява действието на предходните планове от деня на влизането ѝ в сила (чл.92 ал.2 ППЗТСУ (отм.), а съгласно чл.2 ал.5 ЗКИР, това отразяване в КК има доказателствено значение до доказване на обратното.

От приложена по делото Заповед № КД-14-03-792/26.06.2010 г. на Началник на СГКК - гр. Варна се установява, че процесния имот получава идентификатор ****. Отбелязано е, че за имота няма данни за собственост.

От приложено по делото писмо от СГКК-Варна изх.№20-82979-14.12.2020г. се установява, че във връзка с молба от ответницата е допусната

поправка, като в имот с идентификатор****, като собственик се вписва ответницата Р. Г. К..

В хода на съдебното производство бе допуснато изготвяне на съдебно техническа експертиза. В заключението си вещото лице изтъква, че за територията досежно процесния имот са действали през годините следните известни кадастрални и устройствени планове:

Първият план за местността е кадастралния план от 1936г. - „****“, гр.Варна, с одобрен регулационен план на Курортно предградие „****“, одобрен със Заповеди №№ 1680/02.06.1937г. и 1681/02.06.1937г., за улична и дворищна регулация; Изследваният имот по този план попада в пл.№1671, в разписният лист е записана ****, а по регулационния план е отреден за парцел XI в кв.№228. По този план имотът и парцелът са с различна конфигурация и площ.Кадастрален план на м.,****“, гр.Варна от 1956г.Процесният имот попада в имоти пл.№1228, **** и в част от имоти 1229 и 1229а. В разписния лист фигурират само имоти пл.№1228, който е записан на **** и пл.№1229, който е записан на ****.Върху този кадастрален план е изчертан с молив и последващия Регулационен план одобрен със заповед №1035/19.09.1961 г. на КАБ.

След анализ на горния план и изчертаването на парцел ****,**** върху него, вещото лице установява, че има разлика с регулационния план съхраняван в ****, като в последния не е отразена придаваемата част от имот 1229 и 1229а към парцела в размер на 73 кв.м. описана в н.а. от 1966г, належащ се на л.153 от делото. По този начин съгласно изчертания парцел с молив върху КП от 1956г. процесния имот попада с площ от 112 кв.м. в парцел ****,****, а по оригинала на РП от 1961г. имот ПИ **** по КККР попада частично в парцел ****,****, кв.29, с 39кв.м. и в по-голямата си част в парцел V-1229а, кв.29 с 93 кв.м.Изработен е Генерално градостроителен план на „****“ на гр. Варна от м."*****" до м. „****“, одобрен с Указ № 470/8.12.1956г. Съгласно предвижданията на този план процесния имот попада в „Зона за индивидуално вилно застрояване“. В Общия градоустройствен план на гр. Варна, одобрен със Зап. № РД-03-02/46/31.12.82г. на КТСУ при МС, процесния имот попада във „вилна зона“.По КП на м. „****“ изработен през 1987г., 80 кв.м. попадат в имот 2701, а 52 кв.м. в ПИ 2702. ПИ 2701 е записан на наследниците. на П.Караатанасов,

впоследствие дописан Иван Петров Караатанасов, а ПИ 2702 е без запис на собственик. Със заповед №**** е одобрено изменението на регулацията на парцел ****а, кв.29 по плана на Вилна зона, като същият се разделя на два парцела с пътека 3м., вторият парцел получава № XIX-1228. Графичната част на тази заповед е изчертана върху регулационния план одобрен със заповед № 1035/19.09.1961г. на КАБ. Това разделяне е извършено, като е използван оригиналът на регулационния план от 1961 г. при който не взето предвид придаваемото място от 73 кв.м. придобито с н.а. от 1966г.(л. 153). Това е единствения ПУП за парцел ****,****, кв.29. Териториално устройствен план на гр. Варна одобрен с Решение на Общински съвет Варна №1611-5 от Протокол №32/27.05.1998г. По този план е обособена „вилна зона“, като изследвания имот съгласно специфичните правила и нормативи към ТУП одобрени със заповед № РД-02-14-1734/21.09.1999г. на МРРБ, попада в зона за вилен отдих и курортен туризъм. Кадастрална карта, одобрена със Зап. № РД-18-92/19.10.2008г. на ИД на АГКК. Процесният имот е формиран по искане на **** нахоящо се на л. 151 от делото. Общ устройствен план на гр. Варна, одобрен със Заповед № РД-02-14-2200/03.09.2012г. и Заповед № РД-14-2197/03.09.2012г. на МРРБ. Процесният имот №**** попада в урбанизирана територия, а в плана са отбелязана устройствена зона-„Жм2“-Жилищна устройствена зона с ниско застрояване с допълнителни специфични изисквания".

Вещото лице изготвя комбинирани скици. Приложение №1 - Комбинирана скица между КП от 1956г. с нанесен парцел ****а. кв. 29 с уредени регулационни сметки със син цвят, КК с червен цвят и отдолу като основа КП от 1956г. Приложение №2 - Комбинирана скица между парцел ****а кв. 29 с уредени регулационни сметки със син цвят, нанесен върху КП от 1956г., КК със зелен цвят и отдолу като основа РП от 1961 г върху която се вижда парцел ****а. по РП в син цвят, заличен със заповед №Р-167/28.05.1999г. в червено. Приложение №3 - Комбинирана скица между КК със зелен цвят и отдолу като основа КП от 1987г.

Вещото лице приема, че имотът описан в н.а. ****/1995г., е парцел ****, **** в кв.29 по плана на Вилна зона. Тъй като този нотариален акт е съставен преди да се издаде въпросната заповед, то той третира старият парцел ****,**** преди неговото разделяне. Впоследствие новообразуваните парцели ****а и XIX-1228. както и пътеката от 3 метра за достъп,

индивидуализирани със заповед 167/28.05.1996г. на Кмет на **** са в границите на стария парцел. Изтъква, че процесния имот **** по КККР на гр. Варна, ако се вземе предвид парцел ****, **** изобразен върху КП от 1956г. (в син цвят на Приложение №1) то той почти изцяло попада в неговите рамки с изключение на 20 кв.м. Ако се вземе предвид оригиналът на регулационния план от 1961. то по-голямата част в размер на 93 кв.м. от процесния имот **** попада извън парцел ****, **** кв.29. Последното е видно и от Приложение №2.

Територията в която е ситуиран процесният имот съгласно действащия ОУ11 на община Варна е „Жм2"-Жилищна устройствена зона е ниско застрояване е допълнителни специфични изисквания". След извършения оглед на място вещото лице установява, че процесния имот **** представлява бетониран път, по който се осъществява достъп както до имот ****, така и до вътрешността на имот **** (достъп до две гаражни клетки). В процесния имот има изградена и водопроводна шахта. Той е затворен със заключен метален портал откъм улицата и ограден откъм имоти **** и ****.

Изтъква, че площта на парцел № VI - **** така както е показан върху оригинала на Р П от 1961 г. преди разделянето му със заповед №Р-167/28.05.1999г. измерена графически е 1357кв.м., а така както е показан върху КП от 1956г. с нанесена върху него регулация е 1419 кв.м. измерена графически. Процесният имот попада в имоти пл.№1228 и ****. В разписния лист фигурира само имот пл.№1228, който е записан на Кръстю Георг. Кръстев. Преди издаването на Заповед **** на Кмета на **** в обхвата на парцел ****а, кв.29 по регулационния план на Вилна зона няма в плановете (кадастрални и регулационни) съществуваща пътека с местонахождението, размера и границите на процесния имот, както и имот държавна или общинска собственост.

Вещото лице приема, че така както е издадена Заповед **** на Кмета на ****, като е използван оригиналът на регулационния план от 1961г. процесният имот с по-малката част в размер на 39кв.м. попада в бивш парцел № VI - **** и в по-голямата си част в парцел V-1229а, кв.29 с 93 кв.м., а ако се вземе предвид парцел ****, **** изобразен върху КП от 1956 г. (в син цвят на Приложение №1) то той почти изцяло попада в неговите рамки с изключение на 20 кв.м., като след обстойно запознаване с материалите по

делото и извършени справки в община Варна, не установява данни за отчуждително производство за процесния имот -пътека, след издаването на Заповед **** на Кмета на **** до настоящия момент.

В проведено о.с.з. вещото лице потвърждава и уточнява заключението си.

В хода на съдебното производство по искане на ищеца бяха събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля ****, собственик на имот ****. Свидетелят потвърждава, че процесната пътека/път/ с идентификатор ****, винаги е бил ползвана от него и ответницата по предназначение, а именно за осигуряване на достъп до имотите и никога не е била преграждана, или ответницата не е пречатвала достъпа му по нея.

Съгласно чл. 6 от ЗС/Действаща редакция, обн. ДВ, бр. 31/1990г./, държавна, съответно общинска собственост са вещите, обявени от Конституцията и законите за изключителна тяхна собственост, както и вещите, които държавата или общините придобиват. А съгласно редакцията на този текст (ДВ, бр. 77/1991 г.) общинска собственост е имуществото предоставено със закон в собственост на общините или прехвърлено в собственост на общините, съгласно преходните разпоредби на същия закон. Разграничението на двата вида собственост и отделянето на общинската от държавната собственост е извършено с измененията на чл. 6 ЗС /ДВ, бр. 77 от 17.09.1991г./ и с§6и§7от ПЗР на ЗМСМА от 1991г.Заповед № **** на Кмет на **** е издадена на основание чл. 32, ал. 2 от ЗТСУ и във връзка с чл. 75 от ППЗТСУ.Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗТСУ (отм.) - редакция, обнародвана в ДВ, бр. 63 от 14.07.1995г., влезли в сила застроителни и регулационни планове, планове по вертикалното планиране, квартално застроителни и силуетни планове могат да се изменят в обществен интерес във връзка с цели и нужди на градоустройството, когато кадастралният план съдържа съществени непълноти или грешки, които имат значение за предвижданията по подробния план. Ако непълнотите или грешките нямат значение за съответните предвиждания, допълва се, съответно се поправя само кадастралният план. Когато непълнотите или грешките в кадастралния план са свързани със спор за имуществено право, спорът се решава предварително по съдебен ред; когато планът не осигурява възможност за целесъобразно застрояване по действащите строителни и технически правила, норми и

нормативи във връзка с архитектурно-градоустройствените изисквания; когато планът съдържа явна фактическа грешка, която има значение за неговите предвиждания; когато планът е одобрен при съществени закононарушения. По тази точка не могат да се изменят планове, по които има влязло в сила решение на съд или на юрисдикция или когато планът е приложен; по предложение на съда по дела за делба на парцели. Разпоредбата на ал.2 предвижда, че *влезлите в сила дворищно регулационни планове могат да се изменят и със съгласие на всички пряко заинтересувани собственици.*

Предвид липсата на обжалване, или оспорване по съдебен ред на Заповед № **** на Кмет на ****, следва да се приеме, че тя е влязла в сила.

В хипотеза, при която регулационният план е бил изменен по искане на заинтересованите собственици при действието на ЗТСУ/отм./ и заповедта за изменение на плана не е била обжалвана/какъвто е и настоящият случай/, регулацията следва да се счита за приложена.

Безспорно е, че между процесния имот - пътека/алея с идентификатор **** и имоти с идентификатор ****/идентичен с парцел парцел ****/, и този с идентификатор ****/идентичен с парцел ****а/ е приложена новата регулация от 1996г., като са изградени имотни граници съобразно Заповед № **** на Кмет на ****, т.е. и двата имота са отделени с ограда от процесната пътека.

Дори да се приеме, че правното основание на издадената Заповед **** на Кмета на **** е чл.32, ал.2 ЗТСУ/отм./, то с изменението на дворищно регулационният план не могат да бъдат придобити вещни права от трето лице. *Разпоредбата на чл.110 ЗТСУ/отм./, действащ в периода 1973-2001г. предвижда, че влезлият в сила дворищно регулационен план при действието на ЗТСУ /отм./ има пряко вещноправно действие, т.е. правото на собственост върху придадените по регулация части от един имот към друг се придобиват по силата на самата регулация от момента на влизане в сила на плана. Съгласно тълкувателно решение № 3/15.07.1993 по гр.д. №2/93г., ОСГК, за да се приеме, че един план е приложен, следва да са налице хипотезите на чл.33 от ЗТСУ /отм./. Съгласно чл. 33. от ЗТСУ /отм./ - „(1) При изменение на дворищно регулационен план на основанията, посочени в т. 2, 4 или 5 на предходния член, новият план се създава въз основа на първоначалното (преди регулацията) положение на недвижимите имоти. Ако от деня на*

заемане на придадените имоти по законния ред е изтекъл 10-годишен срок, парцелните граници се приемат за имотни граници. (2) При изменение на дворищно регулационен план на основанията, посочени в т. 1 или 3 на предходния член, парцелните граници се приемат за имотни граници, ако до деня на откриване на производството за изменението придадените имоти са били заети по законния ред или дължимото за тях обезщетение е било изплатено при условията, посочени в правилника за приложение на този закон." Предвид липсата на изрично посочване на предвидената в разпоредбата на чл.32, ал.2 ЗТСУ /отм/ хипотеза, следва да се приеме, че по отношение изменение на дворищно регулационни планове със съгласие на всички пряко заинтересовани собственици, то от момента на влизане на това изменение в сила, парцелните граници се приемат за имотни граници. С разпоредбата на чл.110 ЗТСУ/отм./ се регламентира вещноправното действие на придаването по регулация на части от един имот към друг, но в настоящия случай не е налице придаване на части от имота на ответницата към имот на ищцовата община. **** не разполага със собственост в тези парцели. Изменението на дворищно регулационният план не лишава от собственост, като е възможно собственик на един имот да е собственик на повече от един парцел, които са отредени за този имот, както разбира се повече от един имоти с различни собственици, да попаднат в общ парцел. В настоящия случай **** не е притежавала собственост в имот VI-**** в кв.29, поради което не е налице правно основание да е придобила собствеността нито на новосъздадените със Заповедта на кмета два нови парцела, нито на отредената пътека за обслужването им.

Липсва и законова уредба, която да определя, че Общината автоматично става собственик на пътеки/алеи.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.2, т.5 ЗОС, действала към датата на издаване на Заповед № ****, общинска собственост са недвижимите имоти на територията на общината, чийто собственик не може да бъде установен. От всички събрани и приложени по делото доказателства, съдът приема за безспорно, че към 28.05.1996г., собственик на процесния ПИ с идентификатор **** е ответницата К., поради което по отношение **** не са налице предпоставките за придобиване на собствеността му и на това основание.

Предявеният иск е изцяло неоснователен и следва да се отхвърли.

При този изход на спора ищецът следва да заплати на ответницата разноски за производството в размер на 1250 лева съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за извършено плащане.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ****, БУЛСТАТ: ****, административен адрес: гр. Варна, бул. „****“ № 43, представлявана от Кмета на **** ****, против Р. Г. К., ЕГН *****, с постоянен адрес и настоящ адреси: гр. Варна, „****“ ул. 13 № 15 иск за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът **** е собственик на ПИ с идентификатор **** по кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Варна, административен район Приморски, одобрени по силата на Заповед № **** на ИД на АГКК, с последващо изменение на КККР, засягащо поземления имот съгласно Заповед № **** на Началник на СГКК-гр. Варна, с последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 11.12.2020г., целия с площ 132 кв.м.; Адрес на поземления имот: гр. Варна, район Приморски, п.к. 9000, ул. ****; Трайно предназначение на територията: Урбанизирана; Начин на трайно ползване: За алея, Предходен идентификатор: Няма; Номер по предходен план: 1228; При съседни: ****, ****, ****, ****, на основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА ****, БУЛСТАТ: ****, административен адрес: гр. Варна, бул. „****“ № 43, да заплати на Р. Г. К., ЕГН *****, с постоянен адрес и настоящ адреси: гр. Варна, „****“ ул. 13 № 15, сумата от 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, представляваща сторените от нея разноски, на осн.чл.78 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се обяви в регистъра на съдебните решения по чл.235, ал.5 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____